

۳۱ اردیبهشت ۱۳۹۴

مکان در راستای توسعه یابدار

مهندس، سید محمود معینے (مریے) دانشگاه آزاد واحد همدان)

مهندس فرهاد کاروان (عضو هیئت علمی، دانشگاه آزاد واحد همدان)

چکیدہ:

گسست روابط مردم - مکان به عنوان یکی از دلایل اصلی ترک بافت های شهری کهن زمینه ساز توجه بیشتر این دسته از محققان به منظور شناسایی واتخاذ راهبردهای بوده است که بتواند با مدیریت تغییرات در مکان، ضمن ارتقای پیوندهای احساسی به ضمانت بالاتری از موفقیت اجرایی پروژه های بازآفرینی شهرداریست یابند. هدف از این پژوهش بازشناسی تاثیرگذاری رویکردهای متاخر بازآفرینی بافت کهن شهری بر ارتقای دلبستگی مکانی به عنوان یکی از سطوح پیوند های مردم و مکان، است. ایده ای که می تواند با بسط مطالعات، حمایت اجتماعی از طرح های بهسازی و نوسازی بافت کهن شهری را افزایش داده و ضمانت بالاتری از موفقیت ناشی از همراهی افراد آن جامعه در این پروژه ها فراهم آورد. شناسایی تاثیر رویکرد های بازآفرینی شهری بر دلبستگی مکانی، براساس بازشناسی اصول و معیار های اصلی دلبستگی مکانی و چگونگی تاثیر گذاری آنها در طرح های بازآفرینی شهری از طریق مطالعات منابع و متون موضوع و با اتخاذ رویکرد تفسیری در روش تحلیل توصیفی استخراج شده اند.

مقدمه:

بافت قدیم در شهرهای قدیمی ایران، مناطق و محلات قابل توجهی را شامل می شود که ارزنده ترین آثار تاریخی و مواریت فرهنگی را در خود جای می دهد. ساکنان بافت قدیم، امید به بهبود و تغییر محیط کالبدی خود را کاملاً از دست داده اند بنابراین بافت قدیم نه تنها به صورت مسئله ای کالبدی؛ بلکه معضلی اقتصادی، اجتماعی